

LITT OVERRASKET NÅ?
ENN NÅR ... ?

Dag Jørgen Høgetveit
Mars 2020

LITT OVERRASKET NÅ? ENN NÅR ...?

"Uvirkelig, sa statsminister Erna Solberg da hun lørdag ettermiddag gikk på talerstolen for å kunngjøre enda flere og enda mer dramatiske tiltak." (Ola Storeng; Aft.p. 16.03.20)

Dag Jørgen Høgetveit; mars 2020

"Det er verdt å la Solbergs ord synke inn. Ifølge henne selv hadde hun for en uke siden ingen forestillinger om de utfordringer hun og landet nå står overfor.

Og det er kanskje det mest uvirkelige ved situasjonen." (Storeng)

"Velkommen til hverdagen min. Velkommen alle dere som ikke forstår hvordan vi skal fortsette å følge pensum når skoler stenger." "Jeg underviser meg selv, nå får dere prøve det også. Nå får alle prøve seg på hverdagen til kronisk syke." "Velkommen til å være isolert, til å føle deg hjelpeløs... Alle utfordringene du møter av å være i hjemmekarantene, alle utfordringene du møter på grunn av fjernundervisning, er utfordringer andre har levd med i store deler av livet sitt." (Laura Marie Neal (17); Aft.p. 16.03.20)

Velkommen til deres hverdag som av adskillige ikke-fobiske (men ikke alltid anerkjente) årsaker har unngåelsesadferd overfor både synlige og usynlige faktorer prentet i ryggmargen, mennesker for hvis situasjon konseptet 'universell tilgang' er en dårlig spøk.

Men der er for anledningen en del mer:

"Hvordan verden ser ut om bare et halvt år, vet ingen", skrev bonde og tidl. Karmøy-lensmann Dagfinn Torstveit for et halvt år og fem måneder siden (Kl.k. 10.04.19)

Mens vi har bevitnet fomlingen utfra div. smittevernmyndigheters (etter adskillig å dømme utilstrekkelige) planverk for pandemisk influensa (samt gadvite hvilke innskytelser), vet ingen av oss om allerede er på gang pandemisk noe-mye-mye-verre eller 'pandemisk' tørke eller ... som synes fordre ikke-eksisterende planer.

Regjeringen hasteutreder en 'kriselov' (en prinsipiell suspensjon av loven for å kunne håndtere 'ting vi ikke har tenkt på') som etter få dagers offentlighet om saken skal til Stortinget; en lov jusprof. Hans Petter Graver finner være 'uten terskel' (heller ikke i menneskerettighetsbestemmelser) og karakteriserer som "galskap".

Som om det nasjonen behøver er at ledere, til daglig ruset på seg selv og frihetsfiendtlige, grenseløse ideologier og p.t. i situasjonsbetinget pandemisk 'blodttåke', utstyres med terskefri fullmakt; ledere som i sin grenseløse ideologi er ute av stand til innen rimelig tid å iverksette endog de enkleste rådgjerder for å flate sykdomskurven; som å stanse 'fri flyt' over nasjonens grense; (nasjons-re-bygger Donald John Trump stanset innreise fra Kina 31. januar; - America first).

Men de evner, før evt. anbefalt av fagmyndighet, å stenge ned tilnærmet hele barnehage- og undervisningssektoren, med enorme ringvirkninger - også mentalt.

Litt Rune Slagstad (Kl.k. 19.03.20): "Man må ikke ha rett for å skape rett - makt, ikke sannhet, skaper rett. Med sin antiliberal teori har Schmitt vært en intellektuell magnet for så vel høyre- som venstreradikale teoretikere og praktikere." "De sentrale mekanismer for å temme maktens bruk er i vårt system den diskuterende offentlighet og de rettsstatlige bindinger. Disse hadde Schmitt lite sans for. Det samme gjelder, som vi er blitt minnet om i disse koronatider, et autoritært, men effektivt regime som det kinesiske."

"Suveren er den som beslutter unntakstilstanden", hevdet den tyske rettslærde

Carl Schmitt i "Politisk teologi" (1922), og viste til unntakstilstanden som en egen orden - ikke rettens, men maktens orden. Statens eksistens bekrefter gjennom unntakstilstanden en ubestridelig overlegenhet over rettsnormenes gyldighet. I unntakstilfellet suspenderer staten, hevdet Schmitt, retten i kraft av en rett til selvbevarelse - rettsstaten viker for maktstaten. Den suverene har monopol på den "siste" beslutning. Til den suverene staten hører muligheten til i en gitt situasjon å peke ut fienden "i kraft av egen beslutning" og bekjempe ham: Deri ligger ifølge Schmitt "den statlige suverenitets vesen" som et "beslutningsmonopol": Den suverene autoritet viser at den, for å skape rett, ikke behøver å ha rett - bare makt."

"Regjeringen Solberg har med basis i smittevernloven og dens vide fullmakter - "Lov om vern mot smittsomme sykdommer" - vedtatt de mest vidtgående inngrep i borgernes dagligliv siden andre verdenskrig. Etter lovens paragraf 7-12 Særlig fullmakt for Kongen, kan deler av den lovgivende makt flyttes fra Stortinget til regjeringen. Slik kan regjeringen for eksempel lage hurtigformulerte, straffbelagte hytteforbudsparagrafer. I dag inviteres Stortinget til i all hast å vedta en krisefullmaktslov som vil bringe Norge enda nærmere den unntakstilstanden som er allerede innført i en rekke land."

Og mens Erna Solberg ber om fullmakt, ser Sven Marius Urke på muligheten for bl.a. å kjøre straffesaker med inntil seks års strafferamme uten lekdommere. (Det bør vel nevnes at ubetinget mulighet for ankesak i (nå også) slik sak, bortfalt ved nyttår. Regjeringen foreslår forøvrig nylig også å parkere de fleste (pr idag formelt selvstendige) sorenskrivere, og (slik jeg leser omtalen) la resten sortere under nevnte Urke. "-Det er eit forslag for ein heilt annan type leiarmodell i domstolane. Den tradisjonelle sorenskrivaren blir erstatta av ein ny som blir ein rein administratør, som igjen vil vere mykje tettare på direktoratet. Dette forslaget er eit farvel til vår 400 år gamle tradisjon med sjølvstendige og sterke domstolsleiarar," seier lagdomar Per Jordal (Nat. 05.03.20); "-Dei som interesserer seg for rettsstatens kår, i ei verd der vi ser at rettsstatar er under press, bør vera veldig engasjert i grepet regjeringa no gjer med å få domstolsleiarar under ein heilt annan kontroll av byråkratiet enn tidlegare.")

Erling Kjekstad skriver (Nat. 29.02.20) om "et fåmannsvelde av de rike og mektige, som i allianse med byråkrater, eksperter og en profesjonell politikerkaste sikrer seg kontroll over de demokratiske institusjonene, og reduserer dem til kulisser og fasade."

"... det røyner på med optimismen når vi ser at til og med klima- og miljøpolitikken - det nye, brennhete politiske saksområde - er i ferd med å bli klassepolitikk formet av moralismen, holdningene og egeninteressene i den nye, urbane eliten som nå stiger mot maktens tinder. Et avslørende eksempel er at man nå, helt seriøst og på et veldig tvilsomt og politisk vridd vitenskapelig grunnlag, diskuterer en "klimakur" som krever at 5000 norske bønder må fjernes."

Ikke hamstre, sier Statsministeren. Nei vel. Mulig dette går 'bra'; at sjåførene som kusker rundt i hele forsyningskjeden holder seg kjørende og 60-kaloriprosent-importen fortsetter, sammen med landbruksarbeidere til 40-prosentproduksjonen (mon dét) og reservedeler til landbruksmaskiner og næringsmiddelindustri etc. Denne gangen. Så får det heller være at jordbær antagelig blir for dyrt for mange av oss til sommeren. Men informerte nordmenn vet at mât er her kun for kort tid.

"-Om kort tid ville normalt de første sesongarbeiderne bidratt med planting, såing og setting av grønnsaker og poteter. Senere skal sesongarbeidere utgjøre hovedarbeidsstyrken i innhøsting på norske jorder. Norske myndigheter må i år ta høyde for at dette må gjøres av nordmenn, sier Rune Flaen, administrerende direktør i Bama" (Nat. 17.03.20), og "Hvordan verden ser ut om bare et halvt år, vet" alene Gud.

Dagfinn Torstveit skrev f.eks.: "Man hadde lært av hungersnøden under napoleonskrigene, og det ble satset på nasjonal selvforsyning av korn. Rundt 1850 var vi på vei mot å bli selvforsynt. Da ble liberalisten Anton Martin Schweigaard innvalgt på Stortinget. Han mente det var billigere å importere korn enn å produsere det i eget land. Schweigaard ble hørt, og fra 1875 til rundt 1900 ble kornimporten doblet. Lokale lagre ble nedprioritert.

Vi fikk full selvstendighet som nasjon i 1905, og hæren var bekymret for selvforsyningsgraden."

Det ble 1914 (Skyfri himmel? var Torstveits overskrift): "Mot slutten av krigen måtte regjeringen sende datidens mest berømte nordmann, Fridtjof Nansen, til USAs president, Woodrow Wilson, for å kjøpe korn. Nansen klarte det med et nødskrik."

"Sommeren 1945 reiste en amerikansk delegasjon rundt om i Europa for å vurdere mat- og forsyningssituasjonen. De erklærte at situasjonen i Norge var verre enn i noe annet land de hadde besøkt."

Torstveit skrev: "Vi hadde kornlagre i Norge frem til 2003, da regjeringen Bondevik vedtok å fase ut alle lagre av korn."

Senere regjering foreslo "en startbevilgning til å gjeninnføre beredskapslagring av korn i Norge. Regjeringa Solberg stoppet dette, og har i ettertid konsekvent vært imot kornlagring. Situasjonen i dag er slik at det eneste kornet vi har på lager er det kornet som er lagret ved enkelte kornmøller, samt diverse kornhandlere."

Fra kornberedskap til sykehusberedskap; Dag og Tid 20.03.20: "Helseminister Bjarne Håkon Hanssen åtvare om at 1,2 millioner nordmenn kunne bli smitta og 18.000 døy av influensaen." "I Nasjonal beredskapsplan pandemisk influensa (2014) står dette om svineinfluensaen i 2009: "Til tross for at dette var en mildt forløpende pandemi var det liten restkapasitet i helse- og omsorgstjenesten. Mange intensivavdelinger rapporterte om sprengt kapasitet." Men planen seier ingenting om at kapasiteten ved sjukehusa skal styrkjast."

"I den nyaste utgåva av Regional beredskapsplan for pandemi og alvorlig smittsom sykdom for Helse Sør-Øst står dette: "Større utbrudd av høyrisikosmitte-sykdom regnes i dag som mindre sannsynlig." Fire dagar tidlegare hadde WHO erklært koronaepidemien som ein global krisesituasjon."

Og "ein global krisesituasjon" innfant seg "uvirkelig" nok her en måneds tid senere.

"En letalitet (dødsrisiko for de smittede) på over 6 prosent i Italia stemmer ikke. Italia oppdaget sin epidemi først etter flere ukers skjult spredning. Da kom de alvorlige tilfellene. Da rakk de ikke å teste mange, og mørketallene ble store. Altså skulle nevneren i regnestykket være mye større. Det er rimelig enighet om at letaliteten er under 1 prosent, skriver" Preben Aavitsland (Aft. p. 20.03.20).

"I epidemiologi betyr dødelighet vanligvis andelen av befolkningen som dør av en bestemt sykdom i løpet av en viss tid.

Det kan for eksempel 0,5 prosent av befolkningen. Men dersom man velger å bruke en annen nevner enn hele befolkningen, for eksempel dem som har fått påvist sykdom, er det mange som også bruker begrepet dødelighet om andelen av de syke som dør av sykdommen. Og det kan være så mange som 10 prosent.

Dette er egentlig enkel brøkregning hvor det er viktig å holde styr på hvem som befinner seg i nevneren. Det tryggeste vil være å skille mellom andelen som dør i befolkningen, og andelen som dør blant de syke. Begrepet letalitet kan for eksempel brukes om andelen syke som dør av sykdommen.

For å komplisere dette enda litt mer er det nyttig å finne ut hvordan dødeligheten – og letaliteten – er forskjellig for kvinner og menn, for ulike aldersgrupper og for mennesker med ulike demografiske kjennetegn.

Slike analyser har vært nyttig for å forstå hvorfor koronaepidemien ser ut til å oppføre seg nokså annerledes i Italia enn den for eksempel har gjort i Sør-

"Ved hjelp av spesifisiteten kan vi beregne at om vi tester litt over to millioner nordmenn, vil vi ha over 200.000 som tror de er smittet, mens de i virkeligheten ikke er det. I den situasjonen vil den som tester positivt, bare ha 7 prosent sannsynlighet for faktisk å være smittet.

Så vanskelig er dette.

Og det er før vi bringer på bane det problemet at situasjonen endrer seg hele tiden. For eksempel at folk kan bli smittet straks etter at de er testet.

Det at situasjonen endrer seg, gir et annet problem: Vi kan ikke med særlig sikkerhet beregne hvor dødelig tilstanden er. Bare Kina, Sør-Korea og Italia har testet en større andel av befolkningen enn Norge. Det betyr at antall smittede i Norge vil se mer skremmende ut enn i resten av verdens land."

"Politikere og helsearbeidere vil regelmessig stå i dilemmaer. Et dilemma er en valgsituasjon der ingen av løsningene er uten store kostnader." "Det moderne samfunnet er heftet på å ha kontroll. Vi har ikke det, og slett ikke over et virus.

Derfor må vi lete oss frem til de mest skadebegrensende tiltak under stor usikkerhet og erkjenne og forsones oss med at mange liv vil gå tapt.

Jeg er selv gammel nok til å være nær risikozonen, men ved godt mot.

Det er brukt krigsmetaforer i debatten, noe jeg misliker. Men den som tror krig føres under stor sikkerhet, har ikke opplevd krig. Blücher ble stoppet, Det reddet kongehuset og regjeringen, men ellers lite. Libya ble bombet sønder og sammen, og man tenkte seg at endelig skulle de arabiske landene få kjenne på vestlig-inspirert vår. Alle vet hvordan det gikk.

Hverken overmot eller angst er garantier for å velge rett." (Prof., spes. i samf.med, Pål Gulbrandsen; Aft.p. 20.03.20)

"Starten på slutten av globaliseringen skulle ha kommet med finanskrisen i 2008. Det skjedde ikke. Isteden ble feilene forstørret, gjelden fortsatte å øke, internasjonaliseringen av verdikjedene fortsatte og EU svarte med sterkere styring fra Brussel. Svaret fra folket ble å kvitte seg med de gamle partienes dominans i ulike land, men politikken på overnasjonalt nivå - som i EU og internasjonale institusjoner som blant annet Pengefondet og Verdensbanken - ble ikke endret.

Store forskjeller, økende avindustrialisering, svakere fagforeninger og fallende fødselstall var ikke nok til et globalt skifte. Det måtte sykdom til. Vår tette sivilisasjon er avhengig av tillit til hverandre, og lite er så ødeleggende for tillit som epidemier. De skaper mistro og bråstopp i økonomien. Det var en viruskrise som virkelig lyktes med å vise fram de globaliserte staters mangler og beslutningsvegring."

"Endringer vil komme, spørsmålet er bare hvem som leverer dem <samt hva "hvem" leverer, vil jeg nok tilføye>. Nå vil produksjon av mat og industrivarer, eierskap og kontroll med teknologi og beredskap stå sentralt. Nasjonale fellesskap må revitaliseres og det må bygges broer mellom by og land, mellom finans- og realøkonomi og produksjon må erstatte spekulasjon. Motsetningene mellom en globalisert urban elite med stor tro på fri flyt og folk med mer desentralisert og nasjonalt fokus er tydelig i alle land. Eliten har ønsket seg et nytt folk mens folket ønsker seg nye eliter."

"Politiske endringer kommer gjennom sjokk, og de som greier å utnytte store ytre endringer, skaper ny politikk og annen kurs for land og folk. Vesten brukte tiden etter sjokket med murens fall høsten 1989 til å bygge ned beredskap og utvikle sammenvevde forsynings- og verdikjeder med lite motstandskraft mot forstyrrelser. Dette sto så sterkt etter to tiår at selv finanskrisens avsløringer av dype svakheter, ikke var nok til at EU og eliten endret retning." (Chr. Anton Smedshaug; Kl.k. 18.03.20)

("Politiske endringer kommer gjennom sjokk..."; En parentes og et betimelig memento med henblikk på evt. krise-maksiméring, sjokkbehandling og på windows

of opportunity: "Sjokk og brøkgregning"; dr.med, "distriktslege i Finnmark i 40 år", Hans Husum (Kl.k. 18.03.20): "Koronakampen som nå kjøres i Europa er effektiv: Kongen holdt ingen tale til folket under forrige influensa-pandemi, men nå er godtfolk redde og stressa, det svekker immunforsvar og folkehelse. Småbedrifter saneres, det er de store som vil få hjelp til å overleve krisa. Familier vil gå konkurs, det åpner for storhandel og spekulasjon i gjeld - slik finanskapitalen gjorde under finanskrisa i 2009."

De (så langt) få covid-19-relaterte døde i Norge er i snitt 89 år. 99 prosent av Italias døde (snitt tett på 80 år) har tilleggsdiagnose(r). Aktuelle virus synes ikke utpreget dødelig. -Men vi må ta hensyn til 'utsatte grupper'? Javel - gjelder det egentlig mindre i en standard forkjølelses-/ influensa-sesong?

En svakhet i Husums (følgende) resonnement kan være at det ikke synes hensynta en (evt. noe uviss) effekt av kinesiske ekstraordinære antivirale tiltak - (Kinas forsinkede tiltak trekker vel motsatt vei); I Norge sies åpent at effekten av nedstengt undervisningsvesen er 'eksperimentell' og med uviss effekt; hygieniske råd er i høy grad de som fra før etterstrebes fulgt av et alminnelig opplyst menneske i enhver influensasessong. En bred, edruelig evaluering blir interessant. Husum:

"Hvert år dør omlag 1000 nordmenn i influensa-relatert sjukdom. Noen årlige epidemier er hissigere enn andre, i 2017-18 blei 5000 pasienter med influensalignende sjukdom innlagt på sjukehus og 1400 døde (en halv million globalt). Om lag 150.000 får diagnosen "influensa" i de årlige epidemiene, det gir en tilsynelatende dødsrate på én prosent.

Men influensa-brøkens teller er ikke entydig: Risiko for død er fire ganger høyere hos pasienter som er svekka av høy alder og anna sjukdom, mange av disse dør altså med influensa - ikke av influensa. Og brøkens nevner kjenner vi ikke, fordi tallet på smitta personer er langt høyere enn det offisielt registrerte - mange går ikke til lege og svært mange bærer smitte uten symptom. Derfor er beste vitenskapelig baserte estimat over influensadødsraten i Vesten satt til 0,1 prosent - og ikke én prosent.

Overfør dette regnestykket til covid-19. Vi må basere oss på tall fra Kina, de har det største materialet: 72.000 verifisert smitta, 2,3 prosent av disse døde. I aldersgruppa 10-60 år er dødsraten i Kina rapportert til mindre enn en halv prosent.

Brøkgregning igjen: Risikoen for korona-relatert død i Kina var 5-10 ganger høyere for pasienter med alderssvækkelse, kreftlidelse, diabetes eller hjerte/lungesjukdom - altså mange pasienter som døde med - og ikke av - koronainfeksjon. Og brøkens nevner kjenner vi overhodet ikke, den er langt større enn de 72.000 registrerte.

Hvis vi antar at covid-19 viruset har et spredningsmønster omtrent som influensa A og B (så langt ser det ut til å være mindre smittsomt) er dødsraten i den aktuelle korona-pandemien langt mindre enn én prosent."

"Den norske sjokk-kampanjen mot korona kan altså ikke begrunnes medisinsk. I 2007 publiserte Naomi Klein boka "Sjokkdoktrinen". Den dokumenterer hvordan kapitalismen utvikler seg gjennom katastrofale sosiale intervensjoner. God lesning!." Parentes slutt.)

Det er et interessant skue hvordan lederskap som til hverdags synes leve i en boble med betydelig evne til både å definere (med høyst virkelige konsekvenser) egne virkeligheter og være fjerne fra almuens realiteter, opplever 'uvirkelighet' når man innhentes av Virkeligheten.

Det er videre av interesse å bevitne hvordan Virkeligheten og en reell krise, motsatt en imaginær karbon-nedsmeltnings-krise, synes tvinge globalist-enprosentdemokrati-partiorganisasjons-riskpolitikere som til daglig motarbeider Gud skaperens eksplisitte vilje (nemlig grenseskjell mellom folkeslags bosteder (Ap.gj.17,26)) ved på alle tenkelige (og for mange sikkert utenkelige) vis å drive nasjonsnedbygging - tvinges til langt på vei å oppføre seg som folk, som

nasjon. (Mens administrasjonen går i kjent gjenge; 11.03.20 melder OEDep. om en snarlig stortingsmelding om vindkraftkonsesjon med bakgrunn i rapport fra NVE basert på 'Nasjonal ramme' som Statsministeren etter eget sigende 'ikke ville gå videre med'. (Ref. pensj. ambassadør Mette Kongshem; kron. Kl.k. 17. 03.20. Og ingen høring; 5000 stort sett negative tilbakemeldinger fra populasen er dog brysomt, og statsråd Tina Brus imøtegåelse av Kongshem (20.03) åpner fortsatt ikke for høring.)

Og parenteser fortsetter: "Etter Kyoto-avtalen fekk vi ... ei kraftig innsnevring av synet på miljøvern. No vart berre klimaet verdt å bry seg om. Resten av naturen fekk status som innsatsfaktor, som i økonomien." (Erik Solheim; Dag og Tid 13.03.20) Fine tider for det miljøindustrielle kompleks - mens livsmiljøet avvikles.

"Den nyaste utsleppsdrivande verksemda er datateknologien. På kort tid har denne teknikken nådd opp i 4 prosent av primærenergiforbruket i verda. 80 prosent er fossilt. Veksten er for tida 9 prosent i året, skriv Sebastian Broca i den norske mars-utgåva av Le Monde diplomatique." (Broca skrev at "'Tingenes internett' går ikke overens med kamp mot klimakrisen, snarere vil stadig flere nett-oppkoblede gjenstander bare akselerere miljøødeleggelsene", og siterte Guillaume Pitron: "Kina og Vesten har simpelthen fordelt oppgavene i et kommende grønt og digitalt skifte: Kineserne skitner til hendene for å produsere green tech-komponenter, mens Vesten som kjøper dem kan skryte av sin miljøvennlighet.")

Og vi er for så vidt midt oppe i Statnetts stadige multimilliardutrulling av årlig både 18 mil nye og av spenningsoppgraderte eldre de facto 50Hz-sendere, i AMS, 5G og Tingenes internett. Solheim: "I Europa har Tyskland satsa ... på vind, og nådde vel 3 prosent av det samla energiforbruket før utbygginga regelrett stansa. Protestane vart for store." "Ingen har levert noko faktisk grunnlag for å tru at vi kan ture vidare på same måten utan fossil energi. Men det er den draumen mange ber på."

Og heller ikke har noen levert noe faktisk grunnlag for å tro at vi kan ture vidare på same måten med AMS, 5G, Tingenes internett og mikrobølgekommunikasjon i alminnelighet; og samtidig overleve. Dokumentasjon for det motsatte finnes i legio altmedens norske styresmakter vandrer om i en temporær alternativ virkelighet, hvor alle aktører, offentlige, semioffentlige og private, viser til Strålevernet (DSA), og "etter revisjonen i 2016 slås det ... fast i den norske strålevernforskriften at det ikke er grunn til spesiell aktsomhet så lenge eksponeringen er lavere enn "god praksis" tilsier. "God praksis" er i forskriften definert som at eksponeringen er under ICNIRPs retningsgivende verdier - som altså begrenser sitt siktemål <til> å beskytte mot akutte oppvarmingsskader, og skyver over til den enkelte stat å beskytte mot resten!" (Einar Flydal) Kort summert: Norske aktørers referansepunkt, Strålevernet, viser til ICNIRP som henviser saken til Strålevernet. Sirkel(referans)en er sluttet, og aktørenes referanse leder enkelt sagt ut i tomme intet.)

Men det var pandemien:

Vi bør lære av Kina lyder fra marxister i blant oss. Kanskje er primært heller noe å lære av Taiwan, som kjenner Kina og, som da de senset trouble sendte folk til mainland for å få vite hva som egentlig foregikk. Marxisme er dyrt. "I Taiwan satte de tidlig i gang forsvaret for å produsere masker og smittevernutstyr. I Norge ser det ut til at vi nå bare går tomme ... når det smelter." (Ola Borten Moe; Nat. 14.03.20)

"Kina forsøkte å kneble nyheten om korona-viruset og lot fem millioner mennesker reise ut av Hubei-provinsen som de visste kunne være smittebærere. 10.000 kinesere ankommer USA hver dag. Ikke å varsle USA var et alvorlig tillitsbrudd som vil få konsekvenser.

Da Trump innførte innreiseforbud for kinesere 31. januar, skrek Demokratene og anti-Trump-medier at det var rasistisk. At intet virus er nasjonalt. Men epidemien og håndteringen av den fikk et forløp som i høy grad var nasjonalt, dvs.

preget av kommunistpartiets måte å styre på.

Ved å benekte det løper venstresiden Beijings ærend. Beijing ønsker å gjøre korona til et humanitært problem. Det kan nå tilby hjelp til land de ønsker å ha innflytelse i..."

"Kineserne kom skjevt ut ved å legge lokk på viruset. Og man har ikke gjort noe for å rette opp inntrykket. Tvert imot.

Dermed blir ikke "feilene" til hendelige uhell eller feilgrep på lavere nivå. De blir bevisste handlinger som forteller noe om regimets natur." (Hans Rustad; document.no 18.03.20)

Det må være ønskelig at luftfarten kommer ut av dette betydelig redusert og med høyere utenlandspriser. Noen har ment at Oslo lufthavn Gardermoen behøver mer flystripe - den er i så fall allerede på Rygge - men Oslo behøver ikke mer asfalt og flytrafikk; Oslo behøver jord.

En ekornhjerne forstår mye av det. Mat, såvare, medisin og kritisk materiellberedskap - Just in case. Markedsreligionens Just in time-regime gir (kanskje uforståelig for de troende - for de troende er intet grunnleggende i veien med marxismen og markedsreligionen); Just in time-regimet gir av nødvendighet Just to late. I Virkeligheten.

Og: "Dette er en grusom realitetsorientering for et samfunn som er hekta på grønne verdier, men som ikke lenger forstår hva naturen er, eller hvordan den fungerer. Dette er en leksjon direkte fra virkeligheten." (Kent Andersen; document.no 14.03.20) Og skulle en edruelig evaluering av pandemien konkludere at der ble overreagert, var det like fullt en realistisk leksjon.

P.S.1

Der finnes forresten også krig - kanskje særskilt for den som ikke til enhver tid - til enhver tid - er forberedt.

'Man' kan begynne med å gjenopprette Heimevernet (m. Sjøheimevernet), Heimevernet Stortinget (under en m.v. post) i 2002 avvirket; og se til at kommandoforhold og materielltilgang gir realgrunnlag for lokale sjefer og befalingsmenns etterlevelse av Plakaten - på timen.

Dertil bestilles de transporthelikoptre restene av Hæren, lettere oppsatt, behøver for reell deployerbarhet

Flytimer fordrer flyteknikertilgang, hvilken av flere årsaker (en av dem kutt i grunnutdanning som endog Forsvarssjefen frarådet) er tiltagende kritisk.

Opprettholdelse av nylig vedtak om å hensette personellet ved Luftforsvarets skolesenter Kjevik i flyttemodus, er neppe hjelpsomt om forsvarsevne har prioritet.

'Man' kansellerer NH90 og avslutter importen av F-35.

Og for all del: spør John Berg, og ikke F.Dep., om hvordan anskaffe helikoptre (og forsøk samtidig å lære noe om kampfly-strategi).

Og hvis læringskurven ikke allerede er for bratt så les Jacob Børresens innlegg i Aft.p. 11.09.19 vedr. Andøya vs. Evenes.

Og dette med samlokalisering (i mil. sammenheng produksjon av praktisk talt håpløse nøkkelobjekter); Værnes - eller "-Setermoen, foreksempel... <hvor> fem militærleirer <er> blitt til én,, Her er det investert milliardsummer." (Hårek Elvenes; Kl.k. 11.11.17) Virus er forordet ...

P.S.2

Der 'pumpes' realverdier; gad vite hvor realverdiene tar veien ...

En tid for å ta frem Erik S. Reinerts artikkel Det tapte fondet (Kl.k. 20.03.19): "I forbindelse med arbeidet med en ny Sentralbanklov er Stortinget i disse dager i ferd med å lovfeste gjeldende praksis med at Statens Pensjonsfond utland (SPU eller "oljefondet") skal investeres utenfor Norge. I min forrige spalte hevdet jeg at finansiell hamstring kan være bra for individer som skal gå av med pensjon, men at nasjoner - som pr. definisjon ikke skal gå av med pensjon - også bør spare gjennom investeringer i sitt eget produksjonsapparat.

Ved å lovfeste dagens praksis gjør man etter mitt syn en feil: man gjør et system som bør ha kontekstbetinget fleksibilitet enda mer rigid."

8

"Sannsynligvis vil den neste finanskrisen ha med seg elementer fra det relativt ukjente Statens Reservefond fra 1904-1925." "Fondet var blitt til i 1904 med en sterk følelse av 'kontekstløs trygghet'. Men konteksten endret seg."

P.S.3 NOTE

Jeg skriver (s.7) "marxismen og markedsreligionen" snarere enn 'marxismen eller markedsreligionen', da kommunisme, kommersialisme samt flere -ismer har felles grunn i en håpløs arbeidshypotese som var parkert om den ikke var så ideologisk nyttig:

Jerry Bergman; The Darwin Effect (Ch. 13, Darwinism's Critical Influence on Ruthless Capitalism): "As Julian Huxley and H.B.D. Kittlewell concluded, social Darwinism has led to many evils, including "the glorification of free enterprise, laissez faire economics and war, to an unscientific eugenics and racism, and eventually to Hitler and Nazi ideology". "Like Stalin, Marx, Lenin and Hitler, Carnegie also once professed a belief in Christianity but abandoned it for Darwinism."

"It is well documented that Darwinism inspired not only Hitler but also Stalin and Lenin. That evolution inspired both communists and arch-capitalists is not as surprising as it may first appear. Both openly opposed the core values of Christianity and were only on different sides of the so-called "class struggle" that was believed to be an inevitable part of history... Both the left wing Marxist-Leninism and the right wing ruthless capitalists were anti-creationists and "even when they fight with each other, they remain united in opposition to creationism".

"... one thing is clear: if Carnegie, Rockefeller, and the many other ruthless capitalists had continued to embrace the unadulterated Judeo-Christian worldview of their youth rather than becoming Darwinians, capitalism would not have become as inhumane as it did in the late 1800s and early 1900s"; "Darwinism ... provided many capitalists with what appeared to be a scientific rationale that allowed capitalism to be carried to the extremes that were so common in the early parts of last century".

"The harm that resulted from the application of Darwinism to business was a major motivator of William Jennings Bryan in his campaign to counteract the spread of Darwinism. Larson noted that Bryan "built his political career on denouncing the excesses of capitalism and militarism" and "dismissed Darwinism in 1904 as 'the merciless law by which the strong crowd out and kill of the weak'" ... History has shown Bryan's concern was fully justified. History also has shown that for many industrialists, Darwinism became their religion."

"Christianity, on the other hand, advocated behavior quite in contrast to Darwinism. The Bible "preached no warfare of each against all, but rather a warfare of each man against his baser self. The problem of success was not that of grinding down one's competitors, but of elevating one's self - and the two were not equivalent. Opportunities for success, like opportunities for salvations, were limitless; heaven could receive as many as were worthy. Such a conception of the economic heaven differed from the Malthusian notion that chances were so limited that one man's rise meant the fall of many others. It was this more optimistic view, that every triumph opened the way for more, which dominated the outlook of men who wrote handbooks of self-help".

If the robber barons had lived consistently by Wyllie's summary of Christianity, the abuses common in the 19th century likely never would have occurred. In the words of Colson and Pearcey, the "robber barons of industry didn't appeal to Christianity to justify their cutthroat tactics. They appealed to evolution".